

Η τελευταία φορά που η Βελγική πρωτεύουσα συνδυάστηκε ηχηρά με τα ελληνικά ποδοσφαιρικά δρώμενα ήταν πριν τεσσαράκοντα παρά ένα χρόνια. Τότε οι οπαδοί του τριφυλλιού δονούσαν την ατμόσφαιρα με το σύνθημα: «*Βρυξέλλες, Βρυξέλλες έρχονται οι βαζέλες*

». Ήταν η επιθυμία τους και η ονειρώξη τους να φθάσουν στον τελικό του κυπέλλου πρωταθλητριών Ευρώπης όπως το είχαν κάνει το '71. Στο τελικό δεν έφθασαν, κάτι το γκολ του Χουάν Ραμόν Πουμπλή που δεν μέτρησε στον ημιτελικό, κάτι το κοράκι, κάτι η ισχύς τα Anfield

, το όνειρο παρέμεινε όνειρο. Στην περίπτωση που το τριφύλλι δεν είχε φορτωθεί εκεί μέσα με τέσσερα τεμάχια και είχε περάσει στον τελικό, θα ζούσαν ακόμα εκείνες οι 40 ψυχές που χάθηκαν στο Χέϋζελ στις 29 Μαΐου του 1985.

Αιφνιδίως χθες, οι Βρυξέλλες ξανάσμιξαν διαζώσης με το ελληνικό οπαδικό στοιχείο όταν δυο τρεις εκατοντάδες μαυροφορεμένοι οπαδοί του δικέφαλου του βορά συγκεντρώθηκαν έξω από το ευρωκοινοβούλιο όπου βροντοφώναξαν ελληνικότατα το: «*καμιά ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη*

» και

άπλωσαν πανό ευμέγεθες που ανέγραφε: «

57

murdered

souls

ask

for

justice

». Ως υπότιτλο το πανό έφερε δυο ελληνικές λέξεις με ένα υποκοριστικό ονόματος και ένα γενετήσιο ρήμα. Αδηλον το κατά πόσο έγινε κατανοητό από την διεθνή κοινότητα της Βελγικής πόλεως. Οι οπαδοί βρίσκονταν εκεί για το παιχνίδι της ομάδας τους με την Μπρουζ. Αξιοσημείωτον το γεγονός ότι σε διαφορά αθλητικά φόρα αρκετοί Ολυμπιακοί επαίνεσαν την κίνηση. Πρωτοφανές.

Λίγες μέρες νωρίτερα οι οπαδοί του Παναϊτωλικού άπλωσαν ένα άλλο πανό: *«Μαρία όρμα τους, καμία ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη*

». Αναφορά στην Μάνα που έχασε το κορίτσι της και σκαρφαλώνει το Γολγοθά της παλεύοντας με τέρατα. Μια πρώτη, απλοϊκή σκέψη που αυθόρμητα έρχεται είναι ότι, η κυβέρνηση που κατάφερε να πολιτικοποιήσει οπαδούς και μάλιστα με τόση ένταση, δεν μπορεί να έχει καλό τέλος. Συνήθως οι κυβερνήσεις επιδιώκουν το έτι περαιτέρω ύπνωση των οπαδών. Επί τούτου και το σύνθημα: «

Τόση μπάλα ούτε στη χούντα

».

Κάποτε οι οπαδοί έκλειναν τις εθνικές οδούς για τα ούρα του Γκέοργκι Τσίγκοφ. Τώρα ταξι δεύουν στις Βρυξέλες και ορθώνουν παράστημα με καθαρά πολιτικά κριτήρια. Για όσους ερωτήσουν: «μαυτοί οι ίδιοι δεν είναι μαχαιροβγάλτες;» Η απάντηση βρίσκεται στην ατάκα του Matthiew Mondine στο έπος του Stanley Kubrick «Full metal jacket»: «

The duality of the human

». Ο εσχάτως απολεσθείς

Antonio

Negri

είχε διατυπώσει το θεώρημα, ότι: «

η ασάφεια δεν εμποδίζει την αντίδραση, την καταπίνει

». Η άποψη του τόσο διαβασμένου όσο και δοκιμασμένου καθηγητή δοκιμάζεται στην Ελλάδα του σήμερα, γεγονός που ακροβατεί ανάμεσα στο δυσάρεστο και το ευχάριστο.

Ο 36^{ος} πρόεδρος των Η.Π.Α. L.B. Johnson είχε δηλώσει για τον Walter Cronkite, τον Αμερικανό δημοσιογράφο

τηλεοπτικό δημοσιογράφο του CBS για 19 χρόνια: «

Αν χάσω τον

Cronkite

, έχω χάσει τη Μέση Αμερική

». Στην δίνη των γεγονότων που συμβαίνουν με ασύλληπτη πλέον ταχύτητα, θα πρέπει ο πρωθυπουργεύων να βρει το χρόνο να αναρωτηθεί: «

Αν χάσω τον μέσο οπαδό, τι θα χάσω;

»

Βρυξέλλες και Π.Α.Ο.Κ. βρέθηκαν επίσης εις την επικαιρότητα δια την μεταγραφήν ευρωβουλευτού, πρώην παίκτη και προέδρου του δικεφάλου τε και προέδρου της Ε.Π.Ο. από την Ν.Δ. εις το Πα.Σο.Κ. Χαμογελαστός και με χαλαρόν τον λαιμοδέτην, ο εν λόγω, ανήκει εις τους ολίγους που εσήκωσαν το ευρωπαϊκόν το θέρος του '04 και μάλιστα φέρων

το περιβραχιόνιο του αρχηγού. Άνευ ίχνους διπλωματικότητας στελεχάρα της Ν.Δ., ιατρός και πανεπιστημιακός τω επαγγέλματι εδήλωσεν: «*Ευτυχώς τον ξεφορτωθήκαμε*». Αλλά με τι επιχειρήματα δύναται, δια αυτήν την δήλωσιν, να κατηγορηθεί; Όσοι πιστεύουσι ότι η Πολιτική είναι σκληροτέρα του ποδοσφαίρου δικαιώθησαν. Εις το ποδόσφαιρον όμως τα παλτά δεν επιβραβεύονται. Εις την πολιτικήν τα μάλα!